

Tacticus verslaat strategie

De comfortabele voorsprong, die Nico Hilderink had in de interne competitie van de schaakvereniging Borne op naaste belager Norbert Waanders, kreeg in ronde 17 een flinke deuk. Na een strategisch knap door Nico opgebouwde partij kon Norbert steeds net niet het evenwicht herstellen ondanks dat hij gebruik wist te maken van enkele fijnzinnige tactische wendingen. Maar juist toen Nico de kroon op het werk kon zetten, liet hij zich verleiden om een extra pionnetje mee te nemen met schaak. Dat was waar Norbert op gehoopt had. Hij kreeg opeens hele goede tegenkansen en Nico bezweek vrijwel meteen onder de druk door in een wat lastige stelling stevig te blunderen, met mat of dameverlies als gevolg. De prolongatie van zijn titel zal dus nog wat voeten in de aarde hebben. Lex Griffioen won een korte partij tegen Paul Formanoij. Na een enigszins dubieus pionoffer van Lex in de opening in ruil voor initiatief werd hij rijkelijk beloond toen Paul een grote fout maakte die een stuk kostte. Daarna hoefde Lex alleen maar op te letten dat zijn looper niet werd ingesloten. Via een open lijn kon vervolgens zijn toren binnenvallen, waarna er voor Paul geen eer meer viel te behalen. Ben ten Dam kreeg tegen Tonnie Droste een machtige gedekte vrijpion. In het eindspel offerde Ben slim zijn laatste stuk, waarna het overgebleven paard van Ton niet opgewassen bleek tegen twee vrijpionnen, die door de zwarte koning werden ondersteund. Johan Alberts en Guus Nolte kregen een vrij dichtgeschoven stelling op het bord. De strijd om de enige open lijn bleef onbeslist, zodat remise de logische uitslag werd. Ook Erik Witteveen en Heinz Eligmann hadden een dichtgeschoven stelling. Lange tijd leek er niet veel aan de hand en hielden de beide heren zich vooral bezig met hergroepering achter de linies, tot opeens Erik zijn dame liet insluiten. De toren die hij ervoor terugkreeg was natuurlijk volstrekt onvoldoende, maar op zijn beurt gaf Heinz zomaar een tweede toren cadeau. Vervolgens hervatten de heren het geschuif achter de linies. Heinz probeerde nog wel de verdediging van Erik te kraken, maar afgezien van kwaliteitswinst kwam hij niet verder. Met het oog op zijn tijd berustte hij in remise. En misschien vond hij ook wel dat het geduld van de toeschouwers na een partij van ruim vier uur inmiddels voldoende op de proef was gesteld.

In ronde 18 gingen John Leerentveld en Norbert Waanders elkaar te lijf met tegengestelde rochades en een pionnenstorm. De aanval van John liep al snel dood door een foute pionzet, waarna Norbert (met een pion voorsprong) zonder probleem kon binnenvallen in de witte koningsstelling omdat alle stukken van John nog op de aanval gericht stonden. John werd gedwongen zijn dame te geven tegen twee torens, maar kon daarna niets meer beginnen tegen de binnenvallende dame van Norbert. Stukverlies bleek onvermijdelijk. Heinz Eligmann won in een korte partij van Hans Kroeze, die verzuimde te rocheren en daarna in een matnet terecht kwam. Erik Witteveen won via een penning een paard tegen Freek Wentink. Deze probeerde nog tegenspel te krijgen met een matdreiging, maar die kon hij niet effectueren omdat zijn eigen koning te onbeschermd stond. Ook Freek liep dus uiteindelijk mat. Johan Alberts kwam er tegen Tonnie Droste opnieuw achter, dat de remisemarge groot wordt als je de stelling helemaal hebt dichtgeschoven. Een pluspion heeft dan soms geen betekenis. De pionnetjes daarentegen die Guus Nolte vrij simpel incasseerde tegen Gerard Boersma hadden dat wel. Gerard werd kansloos van het bord geveegd.